॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्राचीनंव श्यं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीं देवा देख्यिणा पितरंः प्रतीचीं ममनुष्यां उदींची श्र रुद्रा यत्प्राचीनंव श्यं करोति देवलोकमेव तद्यजंमान उपावंतिते परि श्रयत्यन्तर्हितो हि देवलोको मनुष्यलोका-त्रास्माल्लोकाथ्स्वेतव्यमिवेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिल्लोंक-ऽस्तिं वा न वेति दिक्ष्वतींकाशान्करोति॥१॥

उभयों र्लोकयोरिभिजिंत्यै केशश्मश्रु वंपते न्खानि नि कृन्तते मृता वा एषा त्वगंमेध्या यत्केशश्मश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेध्मपैत्यिङ्गिरसः सुवृगं लोकं यन्तोऽपस् दींख्यात्पसी प्रावेशयन्नपस् स्नांति साख्यादेव दींख्यात्पसी अवं रुन्द्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति॥२॥

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपौऽश्ञात्यन्तर्त एव मेध्यो

भवति वासंसा दीख्ययित सौम्यं वै ख्यौमं देवत्या सोमंमेष देवतामुपैति यो दीख्यंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवंम्मे पाहीत्याह् स्वामेव देवतामुपैत्यथों आशिषंमेवैतामा शांस्तेऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वातपानंम्पितृणान्नीविरोषंधीनाम्प्रघातः॥३॥

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नख्यंत्राणामतीव प्तथ्संवदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीख्ययंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीख्ययति बहिःप्राणो वै मनुष्यंस्तस्याशंनम्प्राणों-ऽश्ञाति सप्राण एव दींख्यत् आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेध्मुपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्यंक्वम्मनुष्यांणान्तद्वै॥४॥

पुतथ्संवदेवृत्यं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्यंतो वा पृषों उस्माल्लोकादगंतो देवलोकं यो दीं ख्यितों उन्तरेव नवंनीतन्तस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्के-उनुलोमं यजुंषा व्यावृत्त्या इन्द्रों वृत्रमंहन्तस्यं कृनीनिका परापत्त्तदाञ्जनमभवद्यदाक्के चख्यंरेव भ्रातृंव्यस्य वृक्के दिख्यंणम्पूर्वमाङ्के॥५॥ स्व्यः हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पश्च कृत्व आङ्के पञ्चांख्वरा पङ्किः पाङ्कां यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्वे परिमित्माङ्केऽपरिमित् हि मंनुष्यां आञ्चते सतूंल्याङ्केऽपंतूलया हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्यै यदपंतूलयाञ्चीत वर्ज्ञं इव स्याथ्सतूंल्याङ्के मित्रत्वायं॥६॥

इन्द्रों वृत्रमंहुन्थ्सोऽ ये पोऽ ये भ्यंम्रियत तासां यन्मेध्यं यिज्ञयु सदेवमासी तदपोदं कामृत्ते दुर्भा अभवन् यद्दर्भपुञ्जीलेः प्वयंति या एव मेध्यां यिज्ञयाः सदेवा आप्स्ताभिरेवैनं म्पवयित द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यां मेवैनं म्पवयित त्रिभिः पंवयित त्रयं इमे लोका पुभिरेवैनं लोकेः पंवयित पुश्चभिः॥७॥

प्वयति पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञा यज्ञायैवैनंम्पवयति षङ्किः पंवयति षङ्का ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दांश्सि छन्दोभिरेवैनंम्पवयति नवभिः पवयति नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनंम्पवयते यत्येकंविश्शत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकंविश्शो यावांनेव पुरुष्यस्तमपंरिवर्गम्॥८॥

प्वयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह् मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनंम्पवयति वाक्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह वाचैवैनंम्पवयति देवस्त्वां सिवता पुनात्वित्यांह सिवतृप्रंसूत प्वैनंम्पवयति तस्यं ते पिवत्रपते पिवत्रंण यस्मै कम्पुने तच्छंकेयमित्यांहाशिषंमेवैतामा शांस्ते॥९॥

अतीकाशान्कंरोत्यवेशयन्तीर्थे स्नांति प्रघातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्के मित्रत्वायं

पुञ्चभिरपंरिवर्गमृष्टाचंत्वारि २शच॥१॥॥-----[१]

यावंन्तो वै देवा यज्ञायापुंनत् त एवाभंवन् य एवं विद्वान् यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवियत्वान्तः प्र पांदयित मनुष्यलोक एवेनंम्पवियत्वा पूतन्देवलोकम्प्र णयत्यदींख्यित् एक्याहुत्येत्याहुः स्रुवेण चतंस्रो जुहोति दीख्यित्त्वायं स्रुचा पंश्रमीम्पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्ध आकूँत्यै प्रयुजेऽग्रये॥१०॥

स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुषो यज्ञम्भि प्रयुङ्के यज्ञेयेतिं मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति सरंस्वत्यै पूष्णेंऽग्नये स्वाहेत्यांह वाग्वै सरंस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प्र युंङ्क आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहु या वै वर्ष्यास्ताः॥११॥

इत्यांहास्मा पृवैनां लोकायं शमयति तस्मांच्छान्ता इमल्लोंकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिख्यमित्यांहान्तरिख्ये हि यज्ञो बृह्स्पतिंनीं ह्विषां वृधातु॥१२॥ इत्यांह ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवास्में यज्ञमवं

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या

आपोऽशाँन्ता इमलुँकमा गंच्छेयुरापों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव

रुन्धे यद्भूयाद्विधिरितिं यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्यांह यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापंतिर्य्ज्ञमंसृजत् सौंऽस्माथ्सृष्टः परांङ्येश्व प्र यजुरत्लीनात्प्र साम् तमृगुदंयच्छ्चदगुदयंच्छ्तत्दौंद्वहृणस्यौद्वहण्त्वमृचा॥१३॥ जुहोति यज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्मा

जुहोति यज्ञस्योद्यंत्ये द्वादंश वाथ्सब्न्धान्युदंयच्छ् न्नित्यांहुस्तस्म दीख्ययन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयुर्चा दीख्ययंति वाचैवेन् सर्वया दीख्ययति विश्वं देवस्यं नेतुरित्यांह सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सख्यम्॥१४॥

इत्यांह पितृदेवृत्यैतेन विश्वे राय इंष्ध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेनं द्युम्नं वृंणीत पुष्यस् इत्यांह पौष्ण्येतेन सा वा पुषर्क्सवदेवृत्यां यदेतयुर्चा दीख्ययंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीख्ययति स्प्ताख्वंरम्प्रथमम्पदमृष्टाख्वंराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि च्त्वारि तान्यष्टौ यदष्टाख्वंरा तेनं॥१५॥

गायत्री यदेकांदशाख्वरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाख्वरा तेन् जगंती सा वा एषक्सर्वाणि छन्दारंसि यदेतय्ची दीख्वयंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिदींख्वयति सप्ताख्वंरम्प्रथमम्पदर सप्तपंदा शक्वंरी पृशवः शक्वंरी पृशूनेवावं रुन्द्व एकंस्मादख्वरादनांप्तम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनांप्तन्तन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्य न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजानार सृष्ट्यं॥१६॥

अ्ग्रये ता वृंधात्वृचा सुख्यन्तेनं जुहोति पश्चंदश च॥२॥॥———[२] ऋक्सामे वै देवेभ्यों युज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों रूपं कृत्वापुत्रम्यांतिष्ठतान्तें उमन्यन्त यं वा इमे उपाव्थ्स्यतः स इदं भविष्यतीति ते उपामन्त्रयन्त ते अहोरात्रयों महिमानमपनिधायं देवानुपावंर्तेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष साम्रो यत्कृष्णमृक्सामयोः शिल्पे स्थ इत्यांहर्क्सामे पृवावं रुन्थ एषः॥१७॥

वा अह्रो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवेनयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्द्धे कृष्णाजिनेन दीख्ययति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम्ब्रह्मणेवेनं दीख्ययतीमान्धिय् शिख्यंमाणस्य देवेत्यांह यथायुजुरेवेतद्गर्भो

वा एष यद्दीं ख्यित उल्बं वासः प्रोण्ते तस्मौत्॥१८॥

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्यः कीते सोमेऽपौण्ते जायंत एव तदथो यथा वसीया सम्प्रत्यपोण्ते ताहगेव तदिक्षिरसः सुवृगं लोकं यन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत् ते श्रा अंभवृत्रूग्वे श्रा यच्छेर्मयी॥१९॥

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्द्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत

एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मौन्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्धं वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यंमवाचीनंममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यंति मेध्यं चैवास्यांमेध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रम्प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथ्स्प्र्यस्तृतीय रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम्॥२०॥

यैंऽन्तःश्रा अशींर्यन्त ते श्रा अंभवन्तच्छ्राणा श्रेशर्त्वं वज्रो वे श्राः ख्युत्खलु वे मंनुष्यंस्य भ्रातृंच्यो यच्छंर्मयी मेखंला भवंति वज्रेणैव साख्यात्ख्युधम्भ्रातृंच्यम्मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धंवित त्रिवृद्धे प्राणिश्चिवृतंमेव प्राणम्मध्यतो यजंमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जूनाच्याँवृत्त्यै मेखंलया यजंमानन्दीख्ययति योक्रेण पत्नींम्मिथुन्त्वायं॥२१॥

यज्ञो दिख्यंणाम्भ्यंध्यायत्ताः समंभवत्तदिन्द्रोंऽचाय्थ्यों-ऽमन्यत् यो वा इतो जंनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति ताम्प्राविंशत्तस्या इन्द्रं एवाजांयत् सोऽमन्यत् यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिन्थ्सा सूतवंशाभवत्तथ्सूतवंशायै जन्मं॥२२॥

ता हस्ते न्यंबेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्रंस्य योनिरिस मा मां हि सीरिति

कृष्णविषाणाम्प्र येच्छति सयोनिमेव यज्ञं केरोति सयोनिन्दिष्विणाः सयोनिमिन्द्रः सयोनित्वायं कृष्यै त्वा सुस्रस्याया इत्याह् तस्मादकृष्टप्च्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्प्लाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्याह् तस्मादोषंधयः फर्लं गृह्णन्ति यद्धस्तेन॥२३॥

कृष्डूयेतं पामन्म्भावुंकाः प्रजाः स्युर्यथ्रमयेत नग्नम्भावुंकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दिख्वंणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दिख्वंणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दिख्वंणासु चात्वांले कृष्णविषाणाम्प्रास्यंति योनिवें यज्ञस्य चात्वांलं योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्यं सयोनित्वायं॥२४॥

रुख एष तस्मांच्छर्मयी यूपस्तृतीयम्मिथुन्त्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचंत्वारिश्शच॥॥॥[३] वाग्वे देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविश् वाग्वनस्पतिष् वदति या दन्दभौ या तृणंवे या वीणांयां

वाग्वनस्पतिषु वदित या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां यदीं खितदण्डम्प्रयच्छंति वाचंमेवावं रुन्द्ध औदुंम्बरो

भवत्यूर्गि उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्दे मुखेन सिमितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मुख्त ऊर्जा भुंअते॥२५॥

ऋीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डम्प्र यंच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वाचं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रति ष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञम्मन्सेत्यांह् मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोर्न्तरिंख्यादित्यांहान्तरिंख्ये हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम्॥२६॥ वाव यः पवंते स यज्ञस्तमेव साख्यादा रंभते मुष्टी

वाव यः पर्वते स युज्ञस्तमेव साख्यादा रंभते मुष्टी कंरोति वार्चं यच्छति युज्ञस्य धृत्या अदीं ख्यिष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुपा श्वाह देवेभ्यं एवेन्म्प्राह् त्रिरुचैरुभयेंभ्य एवेनं देवमनुष्येभ्यः प्राह् न पुरा नख्यंत्रेभ्यो वाचं वि सृंजेद्यत्पुरा नख्यंत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिंन्द्यात्॥२७॥

उदितेषु नख्यंत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजिति यज्ञवंतो वै दींख्यितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजिति यदिं विसृजेद्वैष्ण्वीमृच्मन्ं ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञेनैव यज्ञश सं तंनोति दैवीन्धियंम्मनामह् इत्यांह युज्ञमेव तन्म्रंदयति सुपारा नो असुद्वश् इत्यांह व्युंष्टिमेवावं रुन्द्वे॥२८॥

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यं दीख्यितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हृविर्वे दींख्यितो यज्जंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यन्न जुंहुयाद्यंजपुरुर्न्तिरंयाद्ये देवा मनोंजाता मनोयुज इत्यांह प्राणा वै देवा मनोंजाता मनोयुजस्तेष्वेव प्रोख्यं जुहोति तन्नेवं हुतं नेवाहुंतः स्वपन्तं वै दींख्यितः रख्याः सि जिघाः सन्त्यग्निः॥२९॥

खलु वे रंख्योहाग्ने त्वर सु जांगृहि व्यर सु मंन्दिषीमहीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रख्यंसामपंहत्या अव्रत्यिमेव वा एष कंरोति यो दीख्यितः स्वपिति त्वमंग्ने व्रतपा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां व्रतपंतिः स एवैनं व्रतमालंम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः॥३०॥

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्यांहैत १ हि यज्ञेष्वीड्ते-ऽप वै दीं ख्यिताथ्सुंषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वे देवा अभि मामावंवृत्रन्नित्यांहेन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नंयति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव पृशून्भि दीख्वेंत तावंन्तोऽस्य पृश्वंः स्यू रास्वेयंत्॥३१॥

सोमा भूयों भरेत्याहापरिमितानेव पृशूनवं रुन्द्रे चन्द्रमंसि मम् भोगांय भवेत्यांह यथादेवतमेवेनाः प्रतिं गृह्णाति वायवें त्वा वर्रुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दिख्यणा गमयेदा देवतांभ्यो वृश्च्येत यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दिख्यणा गमयित न देवतांभ्य आ॥३२॥

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्यांह् यद्वो मेध्यं यज्ञिय् सदेवं तद्वो मार्व क्रमिष्मिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुंम्पृथिच्या अनुं गेष्मित्यांह् सेतुंमेव कृत्वात्येति॥३३॥

भुञ्जतेऽयञ्छिन्द्याद्रु-येऽग्निराह देव इयंद्देवतांभ्य आ त्रयंक्रि॰शच॥४॥॥———[४]

देवा वै देवयर्जनमध्यवसाय दिशो न प्राजांनन्तेऽ इं न्योंन्यमुपांधावन्त्वया प्र जांनाम त्वयेति तेऽदित्या इं समंध्रियन्त त्वया प्र जांनामेति साब्रंवीद्वरं वृणे मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा मदुंदयना असन्निति तस्मांदादित्यः प्रांयणीयों यज्ञानांमादित्य उंदयनीयः पश्चं देवतां यजित पश्च दिशों दिशाम्प्रज्ञांत्यै॥३४॥

अथो पश्चांख्यरा पृङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्द्वे पथ्यारं स्वस्तिमंयज्ञन्प्राचीमेव तया दिशम्प्राजांनन्नृग्निनां दिख्यणा सोमेन प्रतीचीरं सिवनोदीचीमदित्योर्ध्वाम्पथ्यारं स्वस्तिं यंजित प्राचीमेव तया दिशम्प्र जांनाति पथ्यारं स्वस्तिमिष्ट्वाग्नीषोमौ यजित चर्ख्यंषी वा एते युज्ञस्य यदग्नीषोमौ ताभ्यांमेवानं पश्यति॥३५॥

अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारं यजित सवितृप्रंसूत एवानं पश्यित सवितारंमिष्ट्वादितिं यजितीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रतिष्ठायानं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मांरुतीमृचमन्वांह मुरुतो वे देवानां विशो देवविशं खलु वे कल्पंमानम्मनुष्यविश-मनं कल्पते यन्मांरुतीमृचंमन्वाहं विशां कृष्ट्ये ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजम्प्रांयणीयं कार्यमनूयाजवंत्॥३६॥ अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वे प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य संतंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वे प्रयाजाः

प्रजानूंयाजा यत्प्रंयाजानेन्तरियादात्मानेमन्तरियाद्यदंनूयाजानेन खलु वै युज्ञस्य वितंतस्य न ऋियते तदनुं युज्ञः परां भवति यज्ञम्पराभवन्तं यजमानोऽन्॥३७॥

परां भवति प्रयाजवंदेवानूंयाजवंत्प्रायणीयं कार्यम्प्रयाजवंदन् नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पराभवंति न यजमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उदयनीयंम्भि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य संतंतिर्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्परांङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रायणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उदयनीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठति॥३८॥

प्रज्ञांत्ये पश्यत्यन्याजवृद्यजमानोऽनं प्रोनुवाक्यांस्ता अष्टो चं॥५॥॥———[५]
कद्रश्च वै सुंपूर्णी चांत्मरूपयोरस्पर्धेता स् सा कद्रः
सुंपूर्णीमं जयत्साब्रं वीत्तृतीयस्यामितो दिवि सोम्स्तमा हर्

तेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूरसौ सुंपूर्णी छन्दा रेसि सौपर्णेयाः साब्रंवीद्रस्मै वै पितरौ पुत्रान्बिंभृतस्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हुर तेनात्मानं निष्क्रीणीष्व॥३९॥

इति मा कुद्रूरंबोच्दिति जगत्युदंपत्चतुंर्दशाख्यरा सती साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अख्यरं अमीयेता स्सा पश्मिश्च दीख्यया चागच्छत्तस्मा जगती छन्दंसाम्पश्च्यंतमा तस्मौत्पशुमन्तंं दीख्योपं नमित त्रिष्टुगुदंपत्त्रयोदशाख्यरा सती साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अख्यरं अमीयेता साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अख्यरं अमीयेता साप्रौप्य सा

तपंसा चार्गच्छत्तस्मांत्रिष्टुभो लोके माध्यंदिने सर्वने दिख्यंणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्यांहुर्यः स्वं ददातीति गायुत्र्युदंपत्चतुंरख्यरा सत्यंजया ज्योतिषा तमंस्या अजाभ्यंरुन्द्ध तद्जायां अज्ञत्वर सा सोमं चाहंरच्त्वारि चाख्यराणि साष्टाख्यंरा समंपद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥४१॥

कस्माँथ्यत्याद्गांयत्री किनिष्ठा छन्दंसार स्ती यंज्ञमुखम्परीयायेति यदेवादः सोममाहंर्त्तस्माँद्यज्ञमुखम्पर्येत् तस्मात्तेज्ञस्विनीतमा पुद्धां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदंधयत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मात्तियसवन ऋजीषम्भि षुण्वन्ति धीतिमिव हि मन्यंन्ते॥४२॥

आशिर्मवं नयति सशुऋत्वायाथो सम्भंरत्येवैन्तः सोमंमाह्रियमाणं गन्धवीं विश्वावंसुः पर्यमुण्णात्स तिस्रो

रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मौतिस्रो रात्रीः कीतः सोमो वसित् ते देवा अंब्रुव्य्स्त्रीकामा वै गन्धर्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामिति ते वाच् स्त्रियमेकंहायनीं कृत्वा तया निरंक्रीणन्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धर्वेभ्यः॥४३॥

अप्तरम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवन्नपं युष्मदर्न्नमीन्नास्मानुपावंतिते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धवां अवंदन्नगायं देवाः सा देवान्गायंत उपावंतित तस्माद्रायंन्तः । स्त्रियंः कामयन्ते कामुंका एन् । स्त्रियों भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिष जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहृत्याः॥४४॥

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकंहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूंट्याऽकंण्याऽ कांण्याऽश्लोण्याऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयैवेनं क्रीणाति यच्छ्वेतयां क्रीणीयादुश्चर्मा यजंमानः स्याद्यत्कृष्णयांनुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यजंमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रंघ्री स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वे सोमंस्य रूपः स्वयैवेनं देवतंया

क्रीणाति॥४५॥

निष्क्रीणीष्व दख्यिंणाभिश्च वदन्ति मन्यंन्ते गन्धुर्वेभ्यों बहुतंयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥६॥॥[६]

तिष्ठिरंण्यमभवृत्तस्मांद्द्यो हिरंण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्यत्यादंनस्थिकंन प्रजाः प्रवीयंन्तेऽ-स्थन्वतींर्जायन्त् इति यिष्ठिरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मांदनस्थिकंन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद्भृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तन्रिदं वर्च इत्यांह सतेजसमेवैन स्तन्नम्॥४६॥

क्रोत्यथो सम्भंरत्येवैनं यदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्टक्यंम्बध्नाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोम्कयंणी जूरसीत्यांह् यद्धि मनसा जवते तद्घाचा वदिति धृता मनसेत्यांह् मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यांह॥४७॥

युज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते स्त्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवृतृप्रंसूतामेव वाचमवं रुन्छे काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे युज्ञ रख्या रेसि जिघा रसन्त्येष खलु वा अरंख्योहतः पन्था यों उग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चख्युरारुंहम्ग्नेरक्ष्णः कुनीनिकामित्यांह् य पुवारंख्योहतः पन्थास्तः समारोहित॥४८॥

वाग्वा पृषा यथ्सोम्ऋयंणी चिदंसि म्नासीत्यांह् शास्त्येवैनांमेतत्तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिद्सीत्यांह् यद्धि मनंसा चेतयंते तद्घाचा वदंति म्नासीत्यांह् यद्धि मनंसाभिगच्छंति तत्करोति धीर्सीत्यांह् यद्धि मनंसा ध्यायंति तद्घाचा॥४९॥

वदंति दिख्यंणासीत्यांह् दिख्यंणा ह्यंषा यज्ञियासीत्यांह यज्ञियांमेवेनां करोति ख्युत्रियासीत्यांह ख्युत्रिया ह्यंषादितिरस्युभ्यतंःशीर्ष्णीत्यांह् यदेवादित्यः प्रांयणीयो यज्ञानांमादित्य उदय्नीयस्तस्मादेवमांह् यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्यंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यज्ञंमानः स्यात्॥५०॥

यत्केणगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्रात्वित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनां पदि बंध्राति पूषाध्वंनः पात्वित्यांहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः सम्ष्रमा इन्द्रायाध्यंख्वायेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यंख्वं करोति॥५१॥

अनुं त्वा माता मंन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनंया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी ह्येषा देवः सोम् इन्द्रांय सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्परांच्येव सोम्कयंणीयाद्रुद्रस्त्वा वर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै क्रूरः॥५२॥

देवानान्तमेवास्यैं प्रस्तां हथात्यावृत्त्ये क्रूरिमंव वा प्रतत्कंरोति यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं प्थेत्यां ह शान्त्यैं वाचा वा एष वि कींणीते यः सोमक्रयंण्या स्वस्ति सोमंसखा पुनरेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्भंवति य एवं वेदं॥५३॥

सर्तनुं विष्णंव इत्यांह समारोहिति ध्यायंति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति कूरो

वेदं॥७॥॥———[७]

षद्वदान्यनु नि ऋांमिति षड्हं वाङ्गातिं वदत्युत संवथ्सरस्यायने यावंत्येव वाक्तामवं रुन्दे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वंरी पुशवः शक्वंरी पुशूनेवावं रुन्द्धे सप्त ग्राम्याः पृशवंः स्प्तार्ण्याः स्प्त छन्दा रंस्युभयस्यावंरुद्धे वस्यंसि रुद्रासीत्यांह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम्॥५४॥

व्याचंष्ट्रे बृह्स्पतिस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मै पुशूनवं रुन्द्धे रुद्रो वसुंभिरा चिंकेत्वित्याहावृत्त्ये पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंघिर्मि देवयर्जन् इत्यांह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयर्जन्मिडांयाः पुद इत्याहेडांये ह्येतत्पुदं यथ्सोम्क्रयंण्ये घृतवंति स्वाहां॥५॥

इत्यांह् यदेवास्ये पदाद्धृतमपींड्यत् तस्मादेवमांह्
यदंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहुयाद्न्योंऽध्वर्युः स्याद्रख्वार्श्से
यज्ञश् हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति
नान्योंऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञश् रख्वार्श्सि प्रन्ति काण्डेकाण्डे
वै क्रियमाणे यज्ञश् रख्वार्श्सि जिघाश्सन्ति परितिखित्श्
रख्यः परितिखिता अरातय इत्यांह् रख्वंसामपंहत्ये॥५६॥

इदम्हर रख्यंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यों उस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्यांह् ह्रो वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पृशवो वै सोमुक्तयंण्ये पदं यांवत्त्मूतर सं वंपति पृश्नेवावं रुन्द्वेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानंमेवाध्वर्युः॥५७॥

प्रभुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यर्जमानाय प्र यंच्छति यर्जमान एव र्यिन्दंधाति तोते राय इति पिन्नया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पन्नी यथां गृहेषुं निधत्ते तादगेव तत्त्वष्टीमती ते सप्येत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनानाः रूपकृद्रूपमेव प्रशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आधीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवपेदस्मिल्लोंक पंशुमान्थ्र्याद्वतांहवनीयेऽमुष्मिल्लोंक पंशुमान्थ्र्याद्वतांहवनीयेऽमुष्मिल्लोंक पंशुमान्थ्र्याद्वर्भयोरुपं वपत्युभयोरेवेनंल्लोंकयोः पशुमन्तं करोति॥५८॥

ब्रह्मवादिनों वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषंधीना राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रिस्तिमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्यौद्धसितं निष्किदतिं ताद्दगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाख्यन्नापंत्रं विधावंति ताद्दगेव तत्ख्योधुंकोऽध्वर्यः स्यात्ख्योधुंको यजंमानः सोमंविक्रयिन्थ्सोम शोध्येत्येव ब्रूंयाद्यदीतंरम्॥५९॥ यदीतंरमुभयेंनैव सोमविक्रयिणंमर्पयति तस्मांथ्सोमविक्रयी ख्योधुंकोऽरुणो हं स्माहौपंवेशिः सोम्ऋयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इतिं पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवावं रुन्धे पशवो हि तृतीय् सर्वनं यङ्कामयेतापृशः स्यादित्यृंख्यतस्तस्यं मिमीत्रख्यं वा अपश्वयमंपृशुरेव भंवति यं कामयेत पशुमान्थस्यौत्॥६०॥

इतिं लोम्तस्तस्यं मिमीतृतद्वे पंशूनाः रूपः रूपेणैवास्में पृशूनवं रुन्द्वे पशुमानृव भंवत्यपामन्तें क्रीणाति सरंसमेवैनं क्रीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽनुसाच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा॥६१॥

अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंनं यत्र खलु वा पृत शीर्ष्णा हर्रन्ति तस्मांच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिछन्दसूर्चा मिमीतेऽतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा से स्विभिरेवेनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म् वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसूर्चा मिमीते वर्ष्मेवेन समानानां करोत्येकंयेकयोथ्सर्गम्॥६२॥ मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियेवेनंम्मिमीते तस्मान्नानांवीय अङ्गुलंयः सर्वास्वङ्गुष्ठमुप् नि गृंह्णाति तस्मांथ्समावंद्वीर्यो-ऽन्याभिरङ्गुलिंभिस्तस्माथ्सर्वा अनु सं चरिति यथ्स्ह सर्वाभिर्मिमीत् सः क्षिष्टा अङ्गुलंयो जायेर्न्नेकयैकयोथ्सर्गम्मिम् तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च कृत्वो यज्ञंषा मिमीते पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्वे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम्॥६३॥

दश सम्पंद्यन्ते दशाँख्यरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्वे यद्यजुंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्द्वे यत्तूष्णीम्भंविष्यद्यद्वे तावानेव सोमः स्याद्यावंन्त्मिमीते यजंमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यांनाम्प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहित सदस्यांनेवान्वाभंजित वाससोपं नहाति सर्वदेव्त्यं वै॥६४॥

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयति पृशवो वै सोमंः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पृशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं श्वन्थति व्यानमेव पृशुषुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तंम्प्राणा न जंहति॥६५॥

इतंरम्पशुमान्थ्र्यांद्यात्यनंसोथ्सर्गन्तूष्णीः संविदेवत्यं वे त्रयंस्त्रिःशच॥९॥॥——[९] यत्कलयां ते शुफेनं ते क्रीणानीति पणेतागों अर्घुः सोमं कुर्यादगोअर्धं यजंमान्मगोअर्धमध्वर्युङ्गोस्तु मंहिमानं नावं तिरेद्रवां ते क्रीणानीत्येव ब्रूंयाद्रोअर्धमेव सोमं करोतिं गोअर्धं यजंमानं गोअर्धमध्वर्युत्र गोर्महिमान्मवं तिरत्यजयां क्रीणाति सतंपसमेवेनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सश्कंभव॥६६॥

पुनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवैनं क्रीणात्यृष्भेणं क्रीणाति सेन्द्रंमेवैनं क्रीणात्यन्डुहाँ क्रीणाति विह्नुर्वा अनुङ्गान् विह्नेनेव विह्नं युज्ञस्यं क्रीणाति मिथुनाभ्यां क्रीणाति मिथुनस्यावंरुद्धौ वासंसा क्रीणाति सर्वदेवत्यं वै वासः सर्वाभ्य पुवैनं देवताभ्यः क्रीणाति दश् सम्पंद्यन्ते दशाँख्यरा विराडनं विराडिवराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्धे॥६७॥

तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वणं इत्यांह पृशुभ्यं एव तदंध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनां व्रस्काय गच्छंति श्रियम्प्र पृशूनां प्रोति य एवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन् हिरंण्येन सोममकीणन्तदंभीषहा पुनरादंदत् को हि तेर्जंसा विक्रेष्यत् इति येन् हिरंण्येन॥६८॥

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं एवात्मन्धंतेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रियिणि तम् इत्यांह् ज्योतिरेव
यजंमाने दधाति तमंसा सोमविक्रियणंमर्पयित यदन्पग्रथ्य
हुन्याद्दंन्द्रशूकास्ता समार्थ सर्पाः स्युंरिदम्ह स्पर्पणां
दन्द्रशूकांनां ग्रीवा उपं ग्रश्नामीत्याहादंन्द्रशूकास्ता समार्थः
सर्पा भवन्ति तमंसा सोमविक्रियणं विध्यति स्वानं॥६९॥
भाजेत्यांहैते वा अमुष्मिंश्लाँके सोमंमरख्यन्तेभ्योऽधि
सोम्माहंर्न् यदेतेभ्यः सोम्कर्यणान्नानंदिशेदकीतोऽस्य
सोमः स्यान्नास्यैतंऽमुष्मिंश्लाँके सोमर्थ रख्येयुर्यदेतेभ्यः
सोमक्रयंणानन्दिशितं क्रीतोंऽस्य सोमों भवत्येतैं-

ऽस्यामुष्मिल्लाँके सोमर् रख्वन्ति॥७०॥

सर्थक्रमेव रुख् इति येन हिरंण्येन स्वान चर्तश्चलारिश्शच॥10॥॥——[१०] वारुणो वै क्रीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह् शान्त्या इन्द्रंस्योरुमा विश दिख्यंणमित्याह देवा वै यश् सोम्मक्रीणन्तमिन्द्रंस्योरौ दिख्यंण आसांदयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मादेवमाहोदायंषा स्वायुषेत्याह देवतां एवान्वारभ्योत्॥७१॥

तिष्ठत्युवंन्तरिंख्यमन्विहीत्यांहान्तरिख्यदेवत्यो ई ह्यंतर्हि सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायुजुरेवैतद्वि वा एनमेतदंर्धयति यद्वांरुण सन्तंम्मैत्रं करोति वारुण्यर्चा सांदयति स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पूर्यानंह्यति सर्वदेवत्यं वै वासः सर्वाभिरेव॥७२॥ एनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रख्यंसामपहत्यै वनेषु व्यन्तिरिख्यं ततानेत्यांह वनेषु हि व्यन्तिरिख्यं ततान वाज्ञमर्विथ्स्वत्यांह् वाज् र् ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्यांह पयो ह्यंध्रियासं हथ्स ऋतुमित्यांह हथ्स हि ऋतुं वर्रुणो विक्ष्वंग्निमित्यांह वरुंणो हि विक्ष्वंग्निन्दिवि सूर्यम्॥७३॥ इत्यांह दिवि हि सूर्ये सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणो वा अद्रंयस्तेषु वा एष सोमंं दधाति यो यजंते तस्मादेवमाहोदु त्यं जातवेदसमितिं सौर्यर्चा कृष्णाजिनम्प्रत्यानंह्यति रखंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायजुरेवैतत्प्र च्यंवस्व भुवस्पत् इत्यांह भूताना र् हि॥७४॥ एष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह विश्वांनि ह्ये ई षोंऽभि धामांनि प्रच्यवंते मा त्वां परिपुरी

विंदिदित्यांह् यदेवादः सोमंमाह्रियमांणं गन्धवीं विश्वावंसुः पूर्यमुंष्णात्तरमादेवमाहापंरिमोषाय् यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत् यजंमानस्यैवेष यज्ञस्यांन्वारम्भोऽनंवछित्त्ये वरुणो वा एष यजंमानम्भ्यैति यत्॥७५॥

ऋीतः सोम् उपंनद्धो नमो मित्रस्य वर्रणस्य चर्ख्यंस इत्याह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तो सम्भवन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावैष मेधायात्मानंमारभ्यं चरित यो दीख्यितो यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभंत आत्मिन्ष्क्रयंण एवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यंम्पुरुषिन्ष्क्रयंण इव् ह्यथो खल्वांहुरग्नीषोमांभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमंहन्निति यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभंते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माह्माश्यं वारुण्यर्चा परि चरित स्वयैवैनं देवतंया परि चरित॥७६॥

अन्वारभ्योथ्सर्वाभिरेव सूर्यं भूताना होति यदांहः सप्तवि श्रितिश्च॥11॥॥——[११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषारं सुवर्गं यद्वा अनींशानः पुरोहंविषि तेभ्यः सोत्तंरवेदिर्बुद्धं देवस्याभ्रिष्ट् शिरो वा एकांदश॥11॥ यदुभावित्यांह देवानांः यज्ञो देवेभ्यो न रथांय यज्ञंमानाय पुरस्तांदुर्वाचीन्नवंपश्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह एवैनाम्॥॥———[१२]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/